

HET

VRYE BLAD

BODE VAN LIMBURG.

Algemeen welzyn. — Godsdienst. — Vaderland. — Vryheid.

Men schryft in by A. SCHOOF, eigen.-uitg. van het VRYE BLAD, wekelijks verschynende des zaterdags 's avonds. — Abonnement prys : voor de stad, 5 fr. per jaer; 3 fr. per half jaer; 2-75 per trimester. Voor buiten, 5-50 per jaer; 3 fr. per half jaer; 2 fr. per trimester. Vooraf betaalbaar. — Alle toezending van brieven, geld, enz. moet ons vrachtvry geworden.

 Degenen die een abonnement nemen op het VRYE BLAD, voor het toekomende jaer, zullen de nog voor Nieuwjaer verschynende nummers gratis ontvangen.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Binnen weinige dagen zullen de duitsche Bondstroepen in Holstein binnenrukken. De Bonds-executie, door den duitschen Landdag bevolen, zal zaterdag voltrokken zyn, ten minste zoo er geen nieuwe tegenbevelen komen. Een berigt uit Berlyn meldt ons dat de saksische en hanoversche kontingenten zich van Lunenburg tot Harburg zullen uitstrekken op den rechter oever der Elve, bereid om de grens te overschreiden.

De pruisisch-oostenryksche reserven zullen op korten afstand wachten, bereid om, des noods, de eerste korpsen hulp aen te brengen.

Uit Dresden berigt men dat het saksische kontingent den 15 zich op marsch heeft begeven. Het bestaat uit 5,000 man. Byaldien het weerstand ontmoet, zal een eerste reserve, samengesteld uit 5,000 Pruisen, 5,000 Oostenrykers en 5,000 Hanoveranen tot zyne hulp komen, en byaldien dit nog niet voldoende is, zal eene reserve van 20,000 Oostenrykers en 30,000 Pruisen, de eerste ondersteunen. De 70,000 man die het executieleger uitmaken, zullen, zegt men, staan onder de bevelen van den prins Karel van Pruisen; Oostenryk aen zynen mededinger in het noorden dit regt erkennende om het zich in het zuiden voor te behouden.

Prins Alexander van Augustenburg wordt te Hamburg verwacht. Zoo haest hy met de Bondstroepen zich in Holstein zal bevinden, zullen de separatisten hem uitroepen als wettigen vorst van Sleeswyk-Holstein. Men vreest sterk voor onlusten.

De verbittering, welke in de regeringskringen te Parys heerscht wegens het gedrag van Engeland in het vraagstuk van het europische kongres, is nu nog heviger geworden door de gebeurtenissen dezer laatste dagen. Men schryft aen de onbescheidenheden en den raed van lord Bloomfield, den engelschen gezant te Weenen, het besluit van Oostenryk toe, om alle bytreding tot een kongres stellig en onbewimpeld van de hand te wyzen, en dit juist op den zelfden oogenblik dat het kabinet der Tuilerien den 8^{den} dezer maend, eene tweede

uitnoodiging afzond voor een voorafgaend beperkt kongres.

Ook valt de *Patrie* heden geweldig uit tegen de engelsche politiek, by gelegenheid der redevoering, die in den loop der verledene week door den minister Lavay te Southwork uitgesproken. Deze staetsman had onder ander gesproken oyer de belanglooze positie van Engeland onder opzigt der vraagstukken die Europa's vastland nu in verdeeldheid houden. De *Patrie* zegt daerop dat Engeland's geheimzinnige politiek de oorzaak is van den afval der Staten, welke vorsten eerst 's keizers kongres-plan goedgekeurd hadden. Deze handelwyze noemt de *Patrie* een *embauchage politique*. Vervolgens herinnert het blad al de grieven welke de verschillende landen tegen Engeland kunnen inbrengen.

In de diplomatische kringen wordt nu verzekerd dat de aertshertog Ferdinand-Max zich vasthoudt aen de door hem gestelde voorwaerden ter aenverding des troons van Mexiko.

Men verhaelt dat de fransche regering beslist zou hebben niet langer te wachten op de aerzende besluiten van den oostenrykschen prins, maer zoo spoedig mogelyk Mexiko geheel en al krygsmatig te bezetten en te besturen, gelyk men het met Algerië heeft gedaen.

De *Moniteur* bevat eene depeche uit Suëz, gedagteekend 15 december; het kanael van zoet water is voltooid; het water stroomt tot op dry kilometers van Suëz, en zal aldaer op den dag der inhuldiging stroomen. De inwooners van Suëz zenden gelukwenschingen aen M. de Lesseps.

Men berigt uit Weenen dat eene ministerieele krisis wezenlyk in deze stad ontstaen is. M. von Schmerling erkent dat het hem onmogelyk is aen het hoofd der zaken te blyven met de elementen welke het tegenwoordig ministerie samenstellen.

Het is te hopen dat M. von Schmerling zal zegepralen. Zyne aftreding zou als een nationaal onheil aenschouwd worden. De minister von Lasser heeft overigens gisteren verklaerd dat de Grondwet geenszins in kwestie is.

Graef Russell heeft aengetoond, in eenen brief aen de lords-kommissarissen der admiraliteit, welke maetregelen zy te nemen hebben om strengelyk Engeland's onzydigheid te handhaven tegenover de oorlogvoerende partyen van Amerika.

Volgens de bevelen van den minister van buitenlandsche zaken is het behaald geworden dat, te rekenen van 6 february tot het einde der worsteling, geen hoegenaemd oorlogschip aen eene der partyen behoorende in de havens van Groot-Britanje of deszelfs koloniën zal mogen binnenkomen. Degene die er zich thans zouden bevinden zullen bevel ontvangen om ze voor dit tyd stip te verlaten.

Het officiële blad van Warschau kondigt aen dat in den loop der dry laatste weken, veertien opstandelingen ter dood veroordeeld zyn geworden.

Het totaal der persoonen, in de poolsche hoofdstad tot den dag van heden aen de galg gehangen of door 't hoofd geschoten, belooft nu tot 121.

Het is langs Denemarken dat ons heden droevige tydingen uit Griekenland toekomen. Wy lezen in eenen brief uit Kopenhagen van den 13 :

« Het gouvernement heeft gisteren, zoo men verzekert, uit Athenen berigten ontvangen van zeer onrustwekkenden aard voor de instelling der jonge dynastie. De partyschappen, wier weerstand men verhoopt had te verydelen by de aankomst van koning Georgius I, zouden op nieuw de overhand behalen, en het zou niet onmogelyk zyn dat graef von Sponneck, vol onmoediging, eerlang Griekenland zou verlaten om naer Kopenhagen in den schoot zynner familie terug te keeren.

Volgens berigten uit New-York arbeidt president Lincoln aen zyne voorzitterlyke boodschap. De *New-York Times* zegt dat hy zal spreken oyer de vereeniging. De *Herald* zegt anderzyds dat de boodschap zoo radikale strekkingen hebben zal dat zy waerschyndlyk eene republikeinsche voorzitter zal aen het hoofd der republiek brengen.

M. Lincoln zou de zaak der slaverny aenschouwen als praktisch opgelost en de slaverny voor eeuwig vernietigd. Het kongres zal den 7 vergaderen; de boodschap zal waerschyndlyk den 8 voordragen worden.

De vlaemsche beweging.

Lang, zeer lang, veel te lang zyn de Vlamingen, die de groote meerderheid van ons land uitmaken, onderdrukt geweest. Zy hebben al de beste plaatsen ingenomen gezien door hunne Zuiderlandgenoten, de Walen. Al de byzonderste plaatsen worden gegeven aen de Walen in al de vlaemsche

DOMINICUS-LUDOVICUS CARTOUCHE

VERHAELD OP ZICH KEMPISCH

DOOR J.-A.-H. LEYNEN.

Niemand of ten minste zeer weinigen zyn er in de Kempen, byzonder onder de boerenmenschen, die nooit iets van Cartouche hebben hooren vertellen. De eene weet er dit van, de andere dat, maer weinigen toch, geloof ik, weten er zoo veel van als ik, want ik heb er ten eerste veel van hooren vertellen en ten tweede veel van gelezen.

Het was een vies man, zeggen de kempenaren; ja, waerachtig, hy was een vies man, en nog veel viezer dan gy over het algemeen wel meent.

Ik ga u eens vertellen wat ik er van weet.

Dikwyls heb ik 's avonds hier of daer achter den koeketel, — 't is daer dat men 's winters soms plezier moet zoeken, — in den hoek van de schouw, door het een of ander oud wyf hooren vertellen dat Cartouche de afstammeling was of van eenen koning of van eenen prins of ten minste van eenen graef of baron.

't Is niet waer, en daerom ware het wel niet noodzakelyk zyne geboorte en zyne eerste opvoeding te vertellen; maer toch, veel prinsen zyn minder vermaerd dan hy.

Hy was gansch eenvoudig de zoon van eenen kuiper, die slechts niet wist wat adel was. Desniettemin, misschien te meer, was Willem de kuiper een uiterst braef man.

In 1690 trouwde Willem met de dochter van eenen timmerman.

Hy woonde in Parys.

In 1693 kwam Dominicus-Ludovicus te voorschyn. Van af dat hy kon klappen en loopen was de jonge Cartouche een deugniet, maer hy leerde byzonder goed; moeder leerde hem bidden en vader leerde hem het kruisken A, B, enz.

Cartouche ging weldra naer de school en was overal de eerste, zoowel in de lessen als in het spel, maer byzonder in de deugnietery.

Weldra zou Cartouche professor hebben kunnen spelen in zyne school; dat stond grootvader aen, een oude-kleerkooper die een goed hoopje duiten-byeen gescharrel had. Deze kreeg in den kop eenen pastoor van den jongen Cartouche te maken. Ha! ha! ha!

Hy zond hem dan naer het collegie der PP. Jesuïeten; daer moest Cartouche latyn leeren.

Goed; maer daer zit Cartouche tusschen al die heerken, kinderen van de treffelykste familien van Parys.

Die waren fyntjes gekleed, dat kunt ge wel denken, en Cartouche wou toch niet minder schynen dan zylië.

Hy had verschillende keeren wat fruit zeer meesterachtig gepoetst van de appelwyven, die aen de poort zaten, en dat at hy dan op in tegenwoordigheid zynner makkers; maer toch deze deden soms wel groote verteeringen en dan moest Cartouche van achter staen.

Gingen zy uitwandelen, dan was Cartouche de minste door de kleedy.

Zoo manneken! eenige boeken gestolen, die verkocht en daer voor een deftig kleed bezorgd!

Nu kennis gemaekt, eerst met den zoon van eenen procureur en later met eenen markies.

Alles ging goed.

Op zyn twaelfde jaer verliet Cartouche het collegie.

Nadat hy eenige dagen was thuis gebleven ging hy zynen

vriend den markies bezoeken. Zeer wel werd hy ontvangen.

Hy vernieuwde dan zyne bezoeken zeer dikwyls en werd weldra gansch gemeenzaem met den markies, die hem byzonder vriendelyk behandelde.

Deze ontving eens honderd patacons en sloot ze weg in een klein koffer dat op zyne slaepkamer stond.

Cartouche had alles heel fyn afgeloerd. Hy droomde dikwyls van verholene schatten; nu dacht hy dat zyn droom zich welligt ging verwezenlyken.

's Anderdags begaf hy zich op den namiddag ter wooninge van den markies, welken hy niet te huis vond.

Dit was juist zyn winkel.

Cartouche moest in de straet die achter langs den hof leidde eene boodschap doen; hy kende het geheim welk deze deur van binnen deed openen, en zou dus door den hof uitgaen na eene wandeling in het bosketje gedaen te hebben.

Wie zou achterdenken gehad hebben op den vriend van den jongen markies.

Geen drie minuten later zat Cartouche op de slaepkamer van zyn vriend.

Een schoone peerenboom was langs den muer opgeleid tot onder het venster der slaepkamer.

Dit was genoeg voor Cartouche, en daer kroop hy langs op gelyk een *kleffer katje*.

Het koffertje stond op eene hooge kleerkas; ongelukkiglyk stond deze by de schouw en met een, twee, drie was onze *cadet* bezig met eenen beitel onder het deksel van 't koffertje te wringen.

Het slot springt en Cartouche is bezitter van eene groote somme gelds.

« Wat ben ik ryk! » zei Cartouche. — « Oef, wat hoor ik? Ai my! »

provintiën; voor de Vlamingen blijft er niets over dan te gehoorzamen en hunne lasten, die niet klein zyn, te betalen in de handen van mannen die zelfs hunne taal niet verstaan. De Vlamingen hebben dikwyls verzocht dat men hen in hunne regten zou herstellen en dat zy op gelyken voet zouden geplaetst worden met de minderheid van het land. Doch telkens zyn hunne verzoekschriften van de hand gewezen en veeltids hebben onze bestierders die zelfs met versmading onbeantwoord gelaten.

En de Vlaming, langmoedig van aard, heeft telkenmale het hoofd gebukt en stilzwygend zich aen dat vernederend juk onderworpen.

De langmoedigheid, de toegevendheid is eene deugd, maer als die deugd te verre gedreven wordt dan verandert zy van naam en wordt ondeugd, en dan noemt men ze lafheid.

Er was eene groote schok noodig om den Vlaming uit zyne slaperigheid te ontwaknen en om hem tot het eergevoel van zyne waardigheid te doen opryzen.

Dit is gebeurd: men heeft aen eenen Vlaming het regt ontkennd hetwelk men aen de laagste slaven der Indiën niet ontkent; het regt van in zyne eigene taal zich voor de regtbank te verdedigen. Het hof van beroep te Brussel heeft door een onbegrypelyk vonnis de Vlamingen verklaerd dat zy geen regt hebben van hunne taal voor de regtbank te gebruiken.

Men moet zich geweld aendoen om geloof te geven aen zulke onbeschaemde uitsluiting van den Vlaming buiten alle regt? Nogtans is dit zoo. Ook heeft dit vonnis eene groote opschudding in onze vlaemsche provintiën te weeg gebragt. Men gevoelt dat de tyd gekomen is van niet meer te verzoeken maer van af te eischen.

De tyd van onderdrukt te wezen is voorby en de tyd van onze regten te hernemen is gekomen. Wy vragen geene voorregten, maer wy eischen onze regten. En indien onze waelsche bestierders deze regten den Vlamingen weigerden, zouden zy alleen de verantwoordelykheid der gevolgen van zulke weigering moeten dragen.

De Vlaemsche Bond heeft te Antwerpen eene meeting byeengeroepen, waer omtrent acht duizend mannen tegenwoordig waren; daer heeft men op de welsprekendste wyze doen zien hoe zeer de Vlamingen sedert vele jaren door de Walen onderdrukt worden.

Verschillige tydingen.

Men leest in eene korrespondentie uit Brussel, aen de *Amsterdamsche Courant*:

De stad Brussel is geschokt door eenige rampen, die slag op slag zich hebben voorgedaen. Een raedsheer in het hof van kassatie is plotseling krankzinnig geworden; hy liep door de stad en noodigde een menigte personen uit tot een groot feest, dat hy wilde geven en «waerop de voornaemste souvereinen van Europa zouden verzocht worden, om» zoo zegde hy, «het europisch evenwigt te herstellen.» Nog twee andere gevallen van waenzin houden ons publiek bezig. Een regterplaatsvervanger heeft zich in eene vlaeg van razerny, door hevige koortsen veroorzaekt, opgehangen, en een onzer jeugdige geneesheeren, die onlangs gekozen was om een voornaem persoon op eene reis te vergezellen, is door deze hem bewezen eer zoo hoopvaardig geworden, dat hy zyn verstand verloor. Zooveel is zeker dat hy in het ziekenhuis, waer hy inwoonead geneeskundige is, eene vrouw die ligt ongesteld is, eene verschrikkelyke amputatie heeft doen ondergaan, zonder dat die noodzakelyk was, en waerdoor haer leven is in gevaer gebragt. Het kwaed was bedreven toen men bemerkte dat de dokter krankzinnig was.

Gedurende de maand november, zyn 4605 brieven ten gevolge van slechte adressen, in de scheurmand geworpen. Van dat getal 3,131 zyn na de opening aen haer adres kon-

Onverwachts was het beginnen te regenen en de markies was huiswaerts gekeerd. Hy had eenen hoop papieren op de tafel zynr slaepkamer liggen, en zette zich neder om deze te onderzoeken.

Dat was Cartouche zyn winkel niet; hy was op het eerste gerucht als een bal ineengekropen achter het koffertje, en zat er maer weinig op zyn gemak; toch mogt hy zich niet verroeren.

Tegen den avond ging de markies uit de kamer, maer onmiddelyk was een dienstknecht aen zyn werk, en reeds eer deze geeëndigd had was de markies wedergekeerd, om zich ter bedde te begeven.

Al erger! dacht Cartouche.

Hy sliep den ganschen nacht niet meer dan eene muís in de val, maer de kat by zich.

's Morgens klaegde de markies van hoofdpyn en kwam niet uit het bed.

Al erger op erger, dacht Cartouche; indien ze my hier niet ontdekken moet ik sterven van honger.

't Werd avond; 't werd nacht; de markies was wel opgestaen, maer niet van de kamer geweest.

Cartouche kreeg honger en dorst; zyne ledematen deden hem schrikkelyk pyn; maer wat wilde hy beginnen; hy moest zich maer zoo stil houden als een muísken.

's Anderdags 's morgens deed zich de markies eenen *déjeuner à la fourchette* brengen.

Dat kroop Cartouche anders in zynen neus, maer hoe zeer hem de buik ook rammelde, toch *déjeunee*de de markies alleen.

Dadelyk na zyn onthyt ging deze eene wandeling en *voyture* doen.

Ha! dacht Cartouche, nu zal ik hem gauw gepoetst hebben.

nen besteld of tot den verzender weergezonden worden. 1474 zyn door de administratie niet kunnen besteld worden.

De cerw. Pater Dechamps zal binnen eenige dagen een boekwerkje doen verschynen getiteld: *De Katholieke zaak*. 't Is de redevoering welke hy van zin was in het kongres van Mechelen uit te spreken, hetgeen hy ter oorzaak eener onpasselykheid heeft moeten laten.

Nieuwe vergiftiging van Verkennevleesch — Men leest in de *Europa*:

«Wy hebben onlangs, volgens tydingen uit Frankfort een geval van vergiftiging gemeld, hetwelk gebeurde was op eenen maeltijd, tydens welken verkennevleesch was geeten, en waervan 16 personen, op de 60, aen vergiftiging bezweken zyn.

«Hetzelfde feit is de verleden week te Wiesbaden gebeurd. Men vierde er een verlovingfeest, waeraen een 20tal personen deel namen. De grootste gultherigheid heerschte op dit familiefeest. Elkeen was gelukkig en de jonge verloofden meer dan iemand.

«Des avonds werd er een vriendenbal ingerigt. Plotseling te midden van een *quadrille* liet mej. van Puyenbroek eenen schreeuw, en zakte beweegloos in de armen van haren danser. Men omringde haer onmiddelyk met de beste zorgen. Welhaest vertoonden er zich duidelyke teekenen van vergiftiging, en eenige uren later, in weerwil der krachtadigste geneesmiddelen, had het ongelukkige meisje opgehouden te leven.

«Doch dit was niet alles. Hetzy dat de vernietiging zynr hoop hem een noodlottigen slag had toegebracht, hetzy dat hy op zyne beurt door het verkennevleesch vergiftigd was, het is zeker dat M. von Z. twee dagen later insglyks te midden der hevige smerten bezweek.

«Men kan zich een denkbeeld vormen van de smert en verslagenheid waerin de familiën der slagtoffers door dit dubbel ongeluk gedompeld werden.

«Door een zoo zonderling als wonderlyk toeval hebben de overige personen, behalven eenigen, die ligtyk ongesteld waren, er niet ernstig door geleden.»

— Wy ontleenen het volgende verhaal aen de *Esperance du Peuple*.

Mej. Amelia J... woonde in een klein buitengoedje. Liefhebber van bloemen als alle meisjes van haren ouderdom (16 jaren), en gelukkig eenen tuin te hebben, maekte zy onophoudelyk bloemruijkers, by het minste voorwendsel giug zy hare perken plunderen.

Zekeren dag ging zy als naer gewoonte naer haren tuin; hare eerste daed was eene roos te plukken, doch eerst rook zy er aen en stak ze dan in heur haar.

't Zy de ophaling te hard was, 't zy dat ze de roos te digt by hare neusgaten had gehouden, zy gevoelde eene kitteling die, ongelukkiglyk voor haer, niet sterk genoeg was om haer te doen niezen, waardoor zy ongetwyfeld gered ware geworden.

Zy nam daer geene acht op, en eerst eenige dagen nadien kloege zy over hevige hoofdpyn.

Weltra verloor zy den slaep. Het arm kind leed geweldig, verscheidene geneesheeren werden geroepen; de eenen zegen dat het hersenontsteking, de anderen dat het eene hersenuitspatting was.

Met een woord, zes maanden lang werden er door de ouders onnuttige zorgen besteed aen het meisje, dat na dien tyd het verstand verloor.

Men was gedwongen de kamer waerin men haer gesloten had met matrassen te behangen, en zelfs op den grond legde men er.

In hare razeray, die ten hoogste gekomen was, wilde zy zich het hoofd verbryzelen.

Men ontam haer zelfs haar bed, waermede zy haer noodlottig ontwerp had kunnen ten uitvoer brengen.

Eindelyk stierf zy; haer oom, een geneesheer, die haer verzorgd had, kreeg van zyn broeder de toelating om het lyk te openen.

Men opende het hoofd, zetel der kwael; men zag er eenige ontstellingen, maer tot zooverre leverde niets teekens op van de ziekte welke de geneesheeren als oorzaak van Amelias dood hadden opgegeven.

Men verbryzeld den schedel!

Een kreet van afschuw ontsnapte aller mond!

Dit geheim, welk eene gansche familie in rouw had gedompeld, was daer levend! loopend! yngtend!

Het was eene groote, geheel zwarte, met bloed overdekte spin, die nog tusschen hare pooten stukken der hersenen had, waermede zy zich voedde: sedert dien tyd dat zy in het hoofd van het ongelukkig meisje was gedrongen, sedert dien noodlottigen dag toen deze aen de roos had geroken, welke het venyn inhield dat haer leven vergiftigde.

De dry geneesheeren slaekten eenen kreet van afschuw.

Wezenlyk, de markies vertrok, en er schoot nog al een goed stuk vleesch over, welk op tafel bleef staen.

De dief was zoo styf dat hy byna niet regt kon komen.

Spoedig vulde hy al liet gepoetste geld in zyne zakken, kroop van de kas af, beet gulzig eenige goede hapen uit het overgeblevene vleesch, nam een broodje en rolde dan zyne matten op.

Weltra was hy op straat.

Toen hy te huis kwam zou er hem vader Willem deftig aengetrokken hebben; maer dadelyk had Cartouche een regiment lengens zoo fyn in orde dat papatje toegeven moest.

Den volgenden dag ging de jonge heer Cartouche de fyne vermakelykheden op de plaets St-Germain bywoonen.

Tegen den avond keerde hy huiswaerts; onderweg wachtte hem zyn broeder af.

Pas op, jongen, zei deze, als gy thuis komt zal 'er op zyn. Cartouche antwoordde niets. Hy draaide zich om en riep van verre: «Vaerwel, freerken.»

Cartouche was verdwenen; gelukkig had hy al zyn geld by zich.

Zonder te weten waer naer toe hy zich begaf, en steeds voortgaende, kwam hy te middernacht te Remenilin aen.

Iedereen was slapen en Cartouche moest achter eenen gracht kruipen. Nauwelyks was hy in slaep of een wonder aerdig gerucht kwam hem wekken. ó Heere! dacht hy, nu ben ik verloren! Daer zag hy als een heksenspel; misschien wel dertig mannen en vrouwen waren op een twintigtal passen afstands van hem bezig de eene met dansen de andere met zingen, sommigen aten, enz. enz.

Weltra werden zy Cartouche ook gewaer en kwamen zien wie hy was. Ziende dat hy alleen was, begonnen zy rond hem te dansen.

(Wordt voortgezet.)

BURGERLYKE STAND DER STAD ST-TRUIDEN.

Aengiften van den 12 tot 19 December 1863.

GEBOORTENS.

Mannelyk. 2 — Vrouwelyk 5.

OVERLYDENS.

Prys, Josephina, oud 39 jaren, ongeh.
Boonen, Maria-Louisa, oud 41 jaren, ongeh.
Staels, Elisabeth, oud 31 jaren, ongeh.
Otten, Simon, wed. van Anna-Maria Vanswyghenhoven.
Thys, Joanna, echtg. van Joannes-Lambertus Pasterens.
1 kind onder de 12 jaren.

PRYZEN DER GRANEN.

SINT-TRUIDEN. — 12 December.

Tarwe, de honderd kilos, fr. 23-30. Koren, 16-27. Gerst, 20-21 Haver, 15-11.

HASSELT. — 11 December.

Tarwe, de 21 kilos, fr. 5-00. Koren, 19 kilos 3-00. Gerst, 19 kilos 3-80. Haver, 15 kilos 2-15.

KONKOERS

van een

HANENGEVECHT

gegeven

DOOR DE LIEFHEBBERS VAN SINT-TRUIDEN,

den 10 Januarius 1864, ten herberge van den heer
H. COUNEN, koopman in hout en kolen,
by de statie van den yzeren weg.

YZERGIETERY.

Berigt.

MEJUFVROUW W^e DELHAUTE-TURLOT

maekt bekend dat zy thans woonachtig is op de Beekstræt, n° 435, kort by den Thienschen steenweg, te Sint-Truiden, dat zy zich gelast met het gieten van allerhande soorten van stukken volgens modeel en dat altyd in haer magazyn te vinden zyn de volgende artikels:

Ketels, marmitten, koolbakken, stoofpotten, forneisbarren, wagenbussen, alle soorten van overlakt en overtint keukengerief, enz., enz., alles aen zeer gematigde pryzen.

Zy beveelt zich in eenieders gunst.

NB. Om alle misgreep of verdoling voor te komen, verzoekt zy hare kalanten zich te adresseren aen Mejufvrouw wed. *Delhaute-Turlot*.

En vente chez A. SCHOFFS, Marché-aux-Poissons:

Écorce de Panama

POUR LAVER A NEUF

LES ÉTOFFES DE LAINE ET DE SOIE

à des prix très-modérés.

ASSORTIMENT COMPLET

DE LAMPES AMÉRICAINES

ET A MODÉRATEUR

DAGELYKS TE BEKOMEN

BY

J. HOEBANX-BOONEN,

117, BRUSTHEMSTRAET, 117,

Versch Verkennevleesch.

Zyn winkel is ook voortdurend voorzien van eene hoeveelheid allersmakelykste

DROOG SPEK

aen zeer gematigde pryzen.

ALLERBESTE

DROOG SPEK

1e kwaliteit, 60 centiemen; 2e kwaliteit, 50 c. den halven kilo,

by Florent Roggen-Wauters,

IN DE STEENSTRAET.

St-Truiden. — Boekd. A. Schoofs, Vischmarkt.